

[Helge Larsen.]

udtrykke min glæde over den systematik, som nu kommer til at præge hele paragraffen vedrørende kreditoplag. Den bliver nu ensartet hele vejen igennem, så den er en ren fryd for øjet. Jeg håber også, at de toldere, som skal arbejde med den, må føle samme fryd ved arbejdet, som jeg føler ved at se ned over denne række af ensartede bestemmelser, noget, der ikke er almindeligt i en toldlov.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag til en saglig og grundig behandling og en hurtig gennemførelse.

Kai Moltke: Jeg skal på mit partis vegne foreløbig give tilsagn om, at vi agter nøje at gennemgå de enkelte områder, som her stilles op, hvor det drejer sig om ændringer i toldsatserne, men stort længere vil vi heller ikke kunne strække os. Når jeg udtrykker det sådan, er det først og fremmest, fordi der på væsentlige områder i den højtærede finansministers fremsættelse og i bemærkningerne savnes en række henvisninger til, hvorfor man vil gennemføre dette netop nu, og i hvilket omfang man ønsker at gennemføre den linje, som her er trukket op, for af den højtærede finansministers fremsættelse fremgår det ganske klart, at to momenter her blandes sammen, det ene det nutidige, forpligtelserne over for EFTA, det andet det fremtidige, noget, som hænger sammen med visse forhandlinger, som vi intet ved om.

Det andet forbehold, jeg bliver nødt til at tage, er, at det ville være meget ønskeligt at få langt klarere besked om, i hvilken udstrækning og på hvilke områder erhvervenes organisationer har anset dette for nyttigt og ønskeligt i den nuværende situation.

Jeg skal ikke påtage mig, lige så lidt som de andre ordførere har gjort det, den opgave at gennemgå alle de forskellige toldsætter og komplekser af toldsætter, som her er tale om. Det er et stort arbejde, og der fordres adskillige oplysninger på dette felt, før man uden videre kan sluge kamelen; det fordrer så at sige en detaljeret gennemgang på område efter område. Men når der tales så tydeligt om, at dette er noget, der sigter til vore nuværende handelsmæssige

forpligtelser i EFTA og samtidig sigter til en harmonisering med fællesmarkedet, kunne jeg have lyst til at fremsætte nogle bemærkninger om den situation, som vi praktisk er anbragt i i markedspolitikken gennem den hidtil gennemførte forhandlingslinje og fuldmagten til at søge optagelse i fællesmarkedet.

Jeg tror, de fleste vil erindre, at den højtærede udenrigsminister gav én vigtig begrundelse for, at Danmark havde hastværk, og der er al grund til at fastholde denne begrundelse på det nuværende stadium, også når det drejer sig om toldforhandlinger. Det var, at vi måtte med straks for at komme med i forhandlingerne inden for de seks vedrørende landbrugets forhold. Men der er jo netop sket det, at vi søgte om optagelse i de seks, og så fik vi under landbrugsforhandlingerne lukket døren i lige for næsen af os; og netop i de sidste dage har man jo fået en særskilt landbrugsordning inden for de seks, som vi ingen indflydelse har haft på, og som stiller os i en temmelig ugunstig stilling for fremtiden. Jeg beder den højtærede formand om lov til at bringe et kort citat fra det økonomisk velorienterede franske blad *Le Monde* fra i går, hvor man i den ledende artikel karakteriserer tredjepartslandenes stilling efter den nuværende landbrugsordning inden for de seks med følgende ord:

„Den afsluttede overenskomst vil uden tvivl fremkalde en mere vanskelig situation for de tredjepartslande, der eksporterer landbrugsprodukter. Det er på et vestligt plan, det vil blive nødvendigt snart at genoptage diskussionen.“

Altså, gennem afslutningen af denne lukkede aftale inden for de seks er tredjepartslandene kommet i en vanskeligere situation. I engelske finansblade og førende engelske blade indrømmer man rent ud, at det vil være yderst vanskeligt blot at rokke en tøddel ved det grundlag, som nu er skabt. Man må acceptere eller ikke acceptere. Men når det ligger sådan, er der vel også grund til at minde især den ærede ordfører for venstre om det særlige hensyn til landbruget, som gjorde ansøgningen om optagelse i fællesmarkedet til en hastesag. Og hvordan reagerer man i England? Vi behøver blot at se morgenaviserne, hvoraf det fremgår, at de britiske farmeres landssam-